

gibe Thinget en saft Opfattelse af Forholdet, tillade mig at oplæse, hvad der staaer i Motiverne. Det hedder nemlig: „I Betragtning af disse Omstændigheder har Ministeriet derfor i Forbindelse med Grossererforeningens Comitee taget under Overveelse, hvorledes den fornødne Forandring lettest og meest praktisk kunde foretages, og man er bleven enig om følgende Forslag.“ Jeg skal dertil føie, at i Landstinget, hvor et Medlem af Grossererforeningens Comitee har Sæde, er der af ham gjentagende blevet fremhævet, at man var i fuldeste Harmoni med Regjeringen.

Berg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Winther: Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 3die Valgfreds (L. C. Larsen) meente, at det havde været klogere af mig, hvis jeg havde tiet stille i denne Sag, men dette haaber jeg, han vil overlade til mig selv at bedømme; det er mig aldeles ligegyldigt, hvad han i denne Henseende raisonerer. Jeg skal udtale, at jeg ikke er gaaet meget dybt ind i denne Sag, men at jeg har støttet mig til den Beslutning, som sidst blev tagen her i Thinget, i det Haab, at den var vel overveiet fra Thingets Fleerheds Side; hertil alene støtter jeg mig, og jeg behøver derfor ikke i mindste Maade at tage Hensyn til, hvad det ærede Medlem ytrede i den Henseende. Jeg har ovenikjøbet den Fordeel at kunne henholde mig til, hvad den høitærede Udenrigsminister udtalte, og jeg maa dog antage, at han maa vide, hvorledes Sagen hænger sammen. Han gjorde opmærksom paa, at der under denne Lov tidt kunde falde Forhold af indviklet Natur, der dog ikke vare saa særdeles vigtige, samt at det var lettere og bekvemmere for alle vedkommende Parter, naar saadanne mindre Sager afgjordes af administrativt Bei, end naar de skulde afgjøres af Domstolene, og det forekommer mig, at det maa have en stor Betydning for Folkethinget, at der ikke skal være disse Vanskeligheder ved at faae en saadan Sag afgjort. Vi have jo her i Landet Vanskelighed ved hurtigt at faae Sager afgjorte ved Domstolene, og man kan meget godt tænke sig, at dette er et Moment,

som for Mange her i Thinget har været en Spore til at gaae ind paa den ærede Ministers Forslag, som det forelaa her i § 5. Det ærede Medlem sagde først, at der slet ikke kunde flyde nogen Udgift af det Slags Sager, men et Dieblit efter gjorde han opmærksom paa nogle Tilfælde, hvori det kunde finde Sted, og deri ligger altsaa en Selvomstsigelse; det ærede Medlem skulde derfor ikke paa den Maade staae op og tale om andre Medlemmer her i Thinget, naar han ikke har noget mere Fast at støtte sig til, end der i den Henseende viste sig at være Tilfældet. Omkostningerne ere imidlertid ikke den eneste Side af Sagen; jeg berørte vel disse, men jeg berørte ogsaa, at det kunde være vanskeligt for en Fremmed at finde en Mand, til hvem han kunde betro sig, forsaavidt det var nødvendigt for ham at have en saadan til at varetage sit Tare, og dette kan i mange Tilfælde være af større Interesse for ham end de Skillingen, hvorom Striden dreier sig. Derfor fremhævede jeg, at det var tænkeligt, at en Udlænding lettere kunde have Tillid til at faae en billig Afgjørelse, naar den kom fra Regjeringens Side, med hvilken han dog staaer i nogen Forbindelse, end naar den kom fra en Domstol, om hvis hele Indretning han maaskee ikke har en saa klar Forestilling som de, der boe i Landet selv. Jeg seer altsaa ikke, hvorfor jeg ikke i denne Sag skulde turde tillade mig at henlede Meningsfællers Opmærksomhed paa, at der ikke efter min Mening er Grund til at fravige den Beslutning, som forrige Gang blev tagen, og dette var væsentlig Grunden til, at jeg begjærede Ordet. — Igeoverfor det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Klein) skal jeg ogsaa tillade mig en Bemærkning. Det ærede Medlem meente, at Domstolene ligesaa godt havde Evne til at afgjøre det Slags Sager som Ministeriet, men forsaavidt dette maatte være rettet imod, hvad jeg havde sagt, behøvedes virkelig ikke denne Bemærkning, thi jeg har paa ingen Maade angrebet Domstolenes Evne til i saa Henseende at kunne kjende med Dygtighed og Sagkundskab. Det ærede Medlem sagde, at jeg tog et særligt Hensyn til de fremmede Mænd, til Consulerne, hvorimod jeg glemte, at danske Skipperes Ære kunde komme til at staae paa